

ԲԱՌ. ՓՈՐՈՍԱՆ

(Նախ տես թզմ. 1920 էջ 59)

Հուսկ՝ նկատելով որ Բամ. փորոտանը ոչ մէկ տեղ ց'այսօր լոյս տեսած է ըստ պատշաճին՝ անբիժ և անպայման կատարեալ, — շահաւէտ կը համարինց այստեղ ևս արտատպել զայն համօրէն, (յուսանց գէմ այս անգամ) զերծ ո՞ր և իցէ արտօէ: Աւ պիսի յանձնարարէինք որ Ազգային Երգարանները հաճին այսուհետեւ յիշել այս ձեզ և անոր հետեւիլ:

Բամ. փորոտան բարձուատ բոմբինք յԱյրարատիան դաշտն ի վայր.

Արի արանց արիւնք յեռանդն առատանան ի հրազայր.

Հրաւէր հայրենեաց հրոշակի ՚նդ հանուր,

Հոգիք Հայկազանց բորբոքին ի հուր.

Որբ երկնաւորի պսակին էք անձկոտ,

Ու որ երկրաւորին փառաց երկնահորդ,

Հապ' օն, արի արանց մանկունց՝

Հայրենավրէժը Հայկազունք,

Հապ' օն, ի զէն գունդագունդ,

Յեռեալ ի պար թունդ ի թունդ՝

ի զէն ի վրէժ, օն տնդր յառաջ,

ի զէն ի վրէժ, մի՛ ձախ մի՛ յաջ,

Ոն անդր յառաջ

Մի՛ ձախ մի՛ յաջ

Ոն անդր յառաջ

Յառաջ յառաջ,

Հապ' օն, յառաջ :

Հայկեան փանդուանց որոտընդոստ գործնչին բարթառք մարտագոռ.

Դառնակոռոչ անդրամայնէ Պարսիկ կերկեր ի շեփոր.

Շարժեն հրեշտակը թեւը լուսափողփողս,

Ճիւղը ճուճաղաց կայտուն ի ղըժոխս.

Շոփնդըն շանթառաց զեթերօց փարի,

Մարսափեն սանդարք ի խօլ խաւարի:

Հապ' օն արի արանց մանկունք: (և այլն, տես ի վերոյ):

Մամիկոնեան սաւառնեցաւ դրոշուն յայերս գոգ ծալ ի ծալ,

ի ճակատուց ի թըշնամեաց՝ սա ոչ զիտաց յուրաստ կալ.

Հեծեալ հրանըժոյգ վեհին վահանայ՝

Վրէժ կանչէ արեան կարմիր Վարդանայ.

Փոքնչեալ բոցաշունչ դափր ի գարշապար

Ինազմամուտ վարդի յանժոյժ երիվար:

Հապ' օն արի արանց մանկունք, (և այլն):

ի գուպարել մարտայարդար գարշապարաց Արամայ՝

Գոռոան կորդրիք, մոընչեն Մասիք, հոընչեն սահանք Երասխայ.

Ի դոռհ ի դոռհ տալ բիւրուցն ոտնատրով,
Տատանին դաշտակը, յառնէ շոփնզն ապշոպ.
Կոռուփ առ կոռուփ կոփեն կըմբայց, տէզ առ տէզ,
Դղորդ առնուն տարերը կորովեացն ի վէզ.
Հապ' օն, արի արանց մանկունք, (և այլն):

Արեր ի կոփւ քաջակորովգեղ՝ ընդ կորակոր հրոսն Արեաց.
Հապա համհարզ մեր բիւրայաղթը, ձեզ նոր հանդէսը են փառաց.
Թոփից ի ռազմ ի խազմ, առէց զէն և զարդ,
Երեսնիւր յըսնիւր հարուլ բերս հազարս.
Ի սուր ի սուսեր կարշնեղ յաղեղունս
Ըզսեաւ Մասանեանց ջարդել կառափունս.
Հապ' օն, արի արանց մանկունք, (և այլն):

Մինչև ցերը ցերը սուգ ունի զէայս. հատէց զարտօսր՝ որբը այրիք
Հարանց հարսանց եղբարց որդւոց, հանուրց Հայոց վրէժիւնդիրք՝
Թինդս առեալ երթամք յասպարէզ քաջաց.
Յուշիկ հընչեն ճայնց արծան միրեւեաց.
Ասափիւր յերկնից արհաւիրը յերկրէ
Քաջացս օժընդակ բզՊարսն հերցեսէ,
Հապ' օն, արի արանց մանկունք, (և այլն):

Օ՞ն անդր ի բաց հայկան հողոյ հըսկայազանց եւ սըրբոց՝
Ի բաց չովիր չըւառական մոխրապաշտիցըն պըզծոց.
Դաշտց մեր մերժեսցեն զուկրոտին անգամ,
Արիւնց վրկայից զճապաղիսն անժամ.
Ռոն ընդ զիս առոնեալ զարձցին ի փախուստ,
Մատնակուրծը ընդ Հայս հայեսցին հեռուստ:
Հապ' օն, արի արանց մանկունք, (և այլն):

ԱՌԵ աղեղանց, բարձր ի թիրախ թուռուջից, վերջին ձեզ իրախոյս.
Առեալ տարցուք զանթիկնադարձ զայս վարդագոյն դրօշ անխոյս՝
Ի վերայ յիսնից յաղթից Վարդանայ
Պարսկատանջ բազկաւ արւոյն Վահանայ,
Շեշտ ի ծայր շիրմի դաշտին Շաւարշան
Տընկել յաղթանակ անմահ Հայութեան:
Հապ' օն, արի արանց մանկունք
Հայրեննավրէժը Հայկազունք,
Ի Շաւարշան գոնդագունդ
Յեռեալ ի պար թոնդ ի թունդ,
Ի յաղթանակ' օն անդր յառաջ,
Ի յաղթանակ' մի' ձախ մի' յաջ.
Օ՞ն անդր յառաջ,
Մի՛ ձախ մի՛ յաջ.
Օ՞ն անդր յառաջ,
Հապ' օն, յառաջ
Ի յաղթանակ:

Հ. Պ. Աւետիս